

કરાર-1

આમ તો કોઈ જ
કરાર વગરનો
ભાડુઆત છું,
– અને એટલે જ માલિક બની બેઠો છું.

પહેલા તો
ભાષા જોડેથી નામ લીધેલું
પૃથ્વી કનેથી સરનામું!
વિશ્વાસથી કોઈએ પણ
ના કર્યો કરાર.

પવન પાસેથી શ્વાસ લીધો
વાદળ પાસેથી જળ.
ને અવકાશમાંથી જે શબ્દો લીધેલા
તે તો ભૂલી જ ગયેલો
કે એ મારા નથી!
પૂર્વજોના છે!

સૂરજ જોડેથી લીધેલું અજવાળું
ક્યાં કંઈ આપવાનું હોય એનું ભાડુ?
એને તો કરોડો ભાડુઆત!

આ કરાર વગર ફાવી ગયું છે આપણને તો
કોઈને કંઈ પાછું આપવાનું જ નહીં.
એમ તો આ શરીર પણ મેં
ક્યાં સર્જ્યું છે!
લોહી, માંસ,
ધમની, શીરા
કોષેકોષને હવે ડિંગો.

માટીથી મકાન સુધી
જળથી જીવ લગી
શબ્દથી શરીર પર્યત
કોઈને કશું પાછું આપવાનું જ નહીં!
(એ વાત પણ હવે કોઠે પડી ગઈ છે!)

કરાર-2

કરાર એ કરાર છે
કદી જૂનો કે નવો થતો નથી.
એ તો રહે છે સનાતન
કાળકાંઠે દીવાદાંડી સમો.

કોણે કર્યો? શા માટે કર્યો?
કોની વચ્ચે થયો?
એ સઘળું ભૂંસાઈ જાય છે
રહે છે એક માત્ર કરાર.

આ કરાર તો છે
માટી અને પાણી,
તારા અને તણખલાં,
જળ અને જીવ વચ્ચેનો...

આ કરારમાં
નથી કોઈના હસ્તાક્ષર
નથી કોઈ લિપિ
નથી કોઈ સહી સિક્કા
છતાં કરાર
રહે છે સદા ઊભો,
પૂર્વજોની સાથે.

કરાર-૩

અભાણ બાપદાદાઓ સમજતા

આ કરારને...

ખેડૂતો, માછીમારો વાંચી શકતા તેને,

આકાશની પાટીમાં

વાદળો સમજાવી દેતાં એમને

કરારની તમામ કલમો.

ધ્રુવનો તારો કે સપ્તર્ષિના તારકવૃંદને

જ્યારે હું દોહિત્રને બતાવું છું

ત્યારે એ સમજી જાય છે

કરારને.

જેના ચહેરા પર અનેક કરચલીઓ પડેલી

એ દાદાની પ્રત્યેક કરચલીમાં

વાંચી શકતો કરાર.

હવે કરચલીઓ પડવાની શરુ નથી થઈ

એ ચહેરો જીવંત રાખે છે

કરારનો દરેક શબ્દ...

કટાર-4

કરાર, કોઈ છૂપો રસ્તો નથી
એ તો રાજમાર્ગ છે
આરંભ અને અંત વચ્ચેનો,
કે નથી કોઈ ગુપ્ત ખજાનાનો
એ તો બાળકની આંખ જેટલો પારદર્શક
અને તૃણાંકુરથીયે તાજો છે.
એમાં અંધારા અજવાળાની કલમો નથી.
કે નથી એમાં પાપપુણ્યના સરવાળા ભાગાકાર...

એમાં નથી કોઈ ધજાનો ફફડાટ
અથવા કોઈ ઘંટનાદ.
એ નથી કોઈ માત્ર પ્રાર્થના
કે હાલરડું કે મરસિયો.

એ નથી કોઈ આકાશ કે પૃથ્વી
એ નથી પવન કે પાણી
એ તો છે એવો મૌન અવાજ
જે દરેક શ્વાસે દરેકના ઉચ્છવાસે
વહે છે આદિ કાળથી અનાદિ કાળ સુધી.
કરાર છે
તો છે સઘળું
અકબંધ અને ગતિશીલ...